

ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) omtalte, nemlig den tilkommende Benyttelse af den Veiskat, der nu rimeligviis med det Første vil blive betydelig nedsat. Dette er nu vistnok en Sag af en saadan Vigtighed, at den i Tide bør tages under nøie Overveelse, men jeg indseer ikke, at denne Nedsættelse skulde kunne blive saa særdeles betydelig, da dog alle Veie skulde vedligeholdes, og Tid efter anden, naar de blive slidte, grundforbedres. — En æret Rigsdagsmand (N. Andersen Odense Amt's 3die) har endelig ganske specielt henledet Opmærksomheden paa en Vei, som det har været paatænkt at anlægge mellem Alsens og Bispenberg. Denne Landvei har fra ældre Tidre af været bestemt at skulle anlægges; thi der er for Øieblikket kun en mindre Landvei, der er bleven omdannet til Høvedlandvei, den er paa mange Steder meget smal og har betydelige Stigninger, og den anden saakaldte gamle Alsens Landvei er vistnok af en saadan Bessaffenhed, at den under ingen Omstændigheder kunde træde istedetfor en ny Landvei. Det har rigtignok været mig i min Stilling som Amtmand i Odense Amt meget tvivlsomt, om det vilde være nødvendigt, at en saadan Landvei blev anlagt, da Passagen der i Almindelighed ikke er saa betydelig, at jo den nuværende Landvei kunde benyttes, men det er imidlertid en Sag, som nærmere vil blive omhandlet, da det ikke er muligt at opføre en saadan Landvei til virkeligt Anlæg, førend den fornødne Sum dertil er bevilget ved Finantsloven. Til disse Bemærkninger skal jeg for Øieblikket indskrænke mig.

N. Jensen: Da de Bemærkninger, som forskjellige ærede Rigsdagsmænd have fremsat, deels angaaende Skuldsættningen af Skove, og deels angaaende Udslykningsvæsenet, efter min Mening ikke høre til 1ste Behandling af Finantsloven, skal jeg, hvormegit jeg end kunde ønske at udtale mig om adskillige dertil hørende Punkter, dog ikke opholde mig derved. Jeg skal derimod tillade mig en Bemærkning, som angaaer en mere almindelig Side ved Finantsloven, og som nærmest berører et for Landbostanden, idetmindste i en vis Forstand, meget

vigtigt Anliggende, nemlig den ny oprettede Landbohøiskole. Der er, navnlig i de indledende Bemærkninger ved Finantslovens Behandling, blevet talt om en hensigtsmæssig Anbringelse af Kræfterne under de forskjellige Ministerier, men ved at betragte denne Høiskole troer jeg, at man vil komme til det Resultat, at man ikke har holdt sig den Tanke, som skulde realiseres, saa klar, som det var ønskeligt, og at man har begaaet en væsentlig Feil ved at anlægge Underviisningen ved denne Anstalt efter en altfor videnskabelig Maaleskik. Det forekommer mig indlysende, at man ved denne Lærestiftelse ikke kan have tilsigtet en Skole for den langt overveiede Deel af Landbostanden, fordi man fornøstigtviis paa dette Institut ikke kan lære at bestyre en mindre Gaard, idet Underviisningen der kun er indrettet for dem, der i Landvæsenet kunne operere med store Midler. Denne Indretning kan derfor efter min Mening kun have til Hensigt at uddanne Forvaltere til større Gaarde; men det skjønner jeg heller ikke at være opfyldt ved Anstalten, fordi den i videnskabelig Henseende er anlagt efter en saadan Maaleskik, at Fordringerne gaae langt udover, hvad der fornøstigtviis kan anses for nødvendigt i en Forvalters Stilling. Man kunde maastee sige, at den var indrettet paa at uddanne Lærere til de forskjellige Bondeshøiskoler rundt om i Landet; men dertil maa det bemærkes, at den er en altfor overveiede Saganstalt; der mangler jo Sprog og Historie, hvilke ere overordentlig vigtige Momenter ved de almindelige Bondeshøiskoler, — og Anstalten maa saaledes, efter den Indretning, som den har, antages alene at kunne tjene de enkelte mere formuende Godsbestdere, som have Lyst og Gyne til at modtage en høiere videnskabelig Udvikling i Landvæsenvidenskaben. Hvad jeg her har udtalt, hører til de almindelige Bemærkninger, som jeg kunde ønske at fremsætte; jeg troer vel ikke, at der i de første Aar vil være noget Videre at opnaae ved en Omændring af Institutet, men jeg vil meget ønske, at den høitærede Indenrigsminister vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa en Forandring, som kunde gaae ud paa at give Anstalten en saadan praktisk Retning, at den